

Strategija omejevanja kriminalitete v Sloveniji – nekateri policijski vidiki

Anton Dvoršek

Avtor najprej predstavi kratko analizo strateški dokumentov, ki jih je v zadnjih desetih letih sprejela ali pripravljala slovenska policija. Viden je napredek v strukturni kohezivnosti strateških dokumentov, kar še najmanj velja za predlog Resolucije o nacionalnem programu preprečevanja in zatiranja kriminalitete, ki ima zelo omejeno praktično vrednost. Na podlagi analize podatkov o kriminaliteti v zadnjih desetih letih in drugih relevantnih podatkov avtor sklepa, da je 40% preiskavnost gornja meja uspešnosti preiskovanja in da zahteve po povečanju preiskavnosti nimajo realnih osnov. Z nacionalnega aspekta to niti ne bi bilo smotno zaradi omejenih možnosti drugih podsistemov kazenskega pravosodja. Smotno pa bi bilo čim prej aktivirati druge kazalce, ki kažejo na uspešnost preiskovalnih prizadevanj policije, saj postaja javnost vse bolj kritična, pa tudi v tujini so se že preusmerili na druge kazalce uspešnosti. Vzporedno je potrebno poiskati tudi nekatere »notranje rezerve«, oziroma aktivnosti, ki so premalo poudarjene v strateških dokumentih, bi pa lahko prispevale zlasti k izboljšanju oziroma kvaliteti zbranih dokazov. Za ta namen je dodan poskus krajše SWOT analize.

Ključne besede: strategija omejevanja kriminalitete, kriminalistična strategija, strategija preiskovanja kriminalitete, policijska strategija.

UVOD

Leta 1997 so slovensko policijo prvič obiskali policijski šefi angleške pokrajine Surey (Surey Police). Imeli so nalogo, da slovenski policiji predstavijo njihov način policijskega (strateškega) načrtovanja in ji tako olajšajo približevanje Evropski uniji. Najprej so našo policijo povprašali, kje ima zadnji srednjeročni načrt dela. Dobili so le začudene poglede. Kaj več od letnega načrta dela slovenska policija takrat ni premogla. Vizija, vrednote in poslanstvo so bile bolj ali manj neznane besede, čeprav se je takrat že poudarjalo, da je glavni namen policije, da zagotavlja varnost občanom.

Gledano z zornega kota slovenske policije, to ni bilo nič čudnega. Policijske statistike so beležile dobrih 36.000 kaznivih dejanj, preiskavnost je bila nad 60%, policija je še vedno uživala visok ugled, tudi zaradi zgodovinskih zaslug ob osamosvajanju. A angleški policijski šefi so opozarjali, da vstop v Evropsko unijo ne prinaša samo dobrega, kar bo hitro spoznala tudi policija. Zato je naslednje leto ob pomoči sureyske policije nastal prvi strateški dokument »Srednjeročni načrt dela slovenske policije 1997-2002«. Vseboval je relativno slabo merljive cilje in posameznih vsebin še niti policijski šefi niso čisto dobro razumeli. Med strateškimi ukrepi so bili npr. omenjeni tudi naknadni kontakti z oškodovanci kaznivih dejanj. Zato so regionalne oziroma lokalne enote so dobile naročilo, da je treba oškodovance po prijavi oziroma razgovoru ob ogledu kaznivega dejanja še najmanj enkrat obiskati, kar mora biti razvidno iz dokumentacije v zvezi z obravnavanim kaznivim dejanjem (na tak način naj bi še izvajal nadzor uresničevanja strategije). Nobenih navodil o vsebini naknadnih kontaktov in njihovem (strateškem) namenu. Razumljivo, da se tudi letni načrti na državni in regionalni ravni niso ozirali na srednjeročni načrt.

Po petih letih je sledil naslednji srednjeročni načrt dela. Pred tem je bila opravljena instruktaža o strateškem planiranju, predstavljen je bil pomen SWOT analiz in strateški dokument je dobil precej spodobnejšo obliko (Srednjeročni načrt dela slovenske policije 2003-2007). Iz predgovora k omenjenemu dokumentu je razvidno, da morajo tudi letni načrti na državni in regionalni ravni morali upoštevati okvire srednjeročnega načrta. Med tem so kriminalisti oblikovali še posebne strategije za omejevanje računalniškega kriminala, organiziranega kriminala in gospodarskega kriminala. Vzporedno se je na generalni ravni oblikovala predpristopna strategija za področje pravosodja in notranjih zadev za vstop v Evropsko unijo. Strateško načrtovanje je torej le prodrlo tudi v policijsko delo. Zato je ministrstvo za notranje zadeve dobilo nalogo, da koordinira pripravo Resolucije o preprečevanju in zatiranju kriminalitete, ki je bila sprejeta v začetku leta 2006. Ta dokument podaja le osnovne usmeritve na področju preprečevanja in zatiranja kriminalitete preko usklajenega delovanja formalnih in neformalnih državnih mehanizmov. Prav zato je logično, da bi mu naj sledil strateški dokument, ki bo predstavljal operacionalizacijo načelnih usmeritev omenjene resolucije. Dobili smo nov strateški dokument »Predlog resolucije o nacionalnem programu preprečevanja in zatiranja kriminalitete« (Eva:2006-1711-0008). Čeprav gre za predlog, ki bo nedvomno doživel različne izboljšave, ne moremo mimo ugotovitve, da ima predlog precej sistemskih pomanjkljivosti, ki mu močno zmanjšujejo uporabno vrednost. Temelji namreč na enakih podatkih kot prva resolucija, ob tem pa ni bila opravljena nikakršna SWOT

analiza, ki bi pokazala na morebitne prednosti, slabosti, priložnosti ali nevarnosti.¹ To je verjetno glavni razlog, da iz posameznih delnih strategij (rešitev?) ni jasno razvidno, kaj je področje generalnega in kaj operativnega nivoja.

Če se omejimo samo na policijski vidik, je očitno, da si policija z omenjeno strategijo ne bi mogla veliko pomagati. Po drugi strani je prav tako očitno, da omejena sredstva kličejo po več strateškega razmišljanja, ki je podlaga za strateško načrtovanje. Le iskanje in izkoriščanje »notranjih rezerv« lahko prepreči poslabšanje zaenkrat še relativno ugodne slike policije o njeni učinkovitosti odkrivanja in preiskovanja kriminalitete. Zato bomo v nadaljevanju poskušali na podlagi razpoložljivih podatkov identificirati morebitne prednosti, slabosti, priložnosti in nevarnosti, ki so relevantne za oblikovanje policijske (kriminalistične) strategije omejevanja kriminalitete. Večjo pozornost bomo posvetili represivnim vidikom (odkrivanju in preiskovanju), saj preventivni vidiki v obeh resolucijah predstavljajo njun boljši del.²

NEKAJ STRATEŠKO RELEVANTNIH PODATKOV ZA UČINKOVITO OMEJEVANJE KRIMINALITETE

Iz tabele št. 1 (Kanduti 2007) so razvidni trendi naraščanja registrirane kriminalitete v zadnjih desetih letih, trendi padanja preiskanosti, naraščanja števila zaposlenih policistov in stagnacija zaposlovanja kriminalistov. Med povečanjem števila preiskanih kaznivih dejanj in povečanim številom policistov in kriminalistov sicer obstaja korelacija, vendar povečanje kaznivih dejanj narašča veliko hitreje, logična posledica je zmanjšan delež preiskanih kaznivih dejanj.

Tabela št. 1: Podatki o kriminaliteti njeni preiskanosti in preiskovalcih v zadnjem desetletju

	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Število KD	37.173	55.259	61.693	67.617	74.795	77.224	76.643	86.568	84.379	90.354
Delež preiskanosti	64 %	53%	48%	47%	48%	48%	46%	39%	39%	41%
Število policistov in kriminalistov	6.815	6.821	6.465	6.882	7.359	7.392	7.526	7.618	7.881	7.857
Število kriminalistov	703	665	676	718	727	762	777	728	729	712

Iz podatkov o preiskanosti sklepamo, da se je ta najprej ustalila med 46 in 48%, po spremembi evidentiranja (bagatelne kriminalitete – pregon na predlog) pa na okoli 40%. Zadnje leto je sicer dosegla 41% preiskanost, vendar zlasti na račun več preiskanih kaznivih dejanj gospodarske kriminalitete, ki z 8500 preiskanimi kaznivimi dejanji zavzema 9,4% delež,³ delno pa tudi večjega števila preiskanih kaznivih dejanj v zvezi s prepovedanimi drogami (okoli 1800). Organizirana kriminaliteta sicer kaže trende naraščanja, a z okoli 500 kaznivimi dejanji zavzema manj kot en procent registrirane kriminalitete.

Iz podatkov o delu policije v letu 2006 (www.policija.si) je še razvidno, da prevladuje premoženjska kriminaliteta, ki s preko 65.000 kaznivimi dejanji zavzema preko 70% delež. Znotraj tega zavzema več kot 40% delež bagatelna kriminaliteta (s trendom naraščanja). Kazniva dejanja zoper življenje in telo ter spolno nedotakljivost zavzemajo v strukturi zelo majhne deleže, ne kažejo trendov opaznejšega naraščanja, zaradi visoke preiskanosti pa imajo pomemben delež na povprečni odstotek preiskanosti. Povprečna preiskanost premoženjske kriminalitete je namreč le okoli 23%, tatvin in vlomov pa celo le 15%, trendi kažejo celo na rahlo padanje preiskanosti. V zadnjih desetih letih se je preiskanost premoženjske kriminalitete zmanjšala za več kot enkrat.

Iz opisanega lahko zaključimo, da je ob sedanjih trendih registrirane kriminalitete v Sloveniji, njene strukture ter razpoložljivih sredstvih (kadrovskih, materialnih) 40% preiskanost zgornja meja. Iz nobenega od obravnavanih

¹ Dokument je izdelan po shemi: področje - opis problema - vzroki - rešitve – cilji – strategija, kar je v nasprotju z uveljavljenimi shemami reševanja strateških problemov; kako so lahko rešitve pred cilji, v čem je pomen razlikovanja med rešitvami in strategijami? Vzemimo za primer področje medinstitucionalnega sodelovanja. Kot cilj je navedeno »postaviti temelje za medinstitucionalno sodelovanje«. Med rešitvami se na prvem mestu navaja »sprejeti skupno strategijo medinstitucionalnega sodelovanja«. Pri strategiji/programu pa je zapisano »postaviti temelje za medinstitucionalno sodelovanje. V nadaljevanju se poleg ustanovitve stalnega koordinacijskega telesa navaja »oblikovanje in sprejem načrta skupnih in usklajenih institucionalnih nalog ter ukrepov za zatiranje in preprečevanje kriminalitete...« Zanimiva je še formulacija indikatorjev uspešnosti: ustanovitev koordinacijskega telesa in sprejetje načrta?? S takšnimi formulacijami si izvajalci pač ne morejo pomagati. Strategija naj bi odgovarjala na osnovno vprašanje KAKO (doseči cilj). V zvezi s strateškim načrtovanjem glej npr. Tavčar, 2005, Smith, 1994, ali Dvoršek, 2001).

² Razlog je verjetno v tem, da se podobni tuji strateški dokumenti nanašajo v glavnem na preventivne vidike omejevanja, represivni vidiki so izjema; glej npr. obrazložitev k predlogu Resolucije o preprečevanju in zatiranju kriminalitete, EVA:2005-1711-0043.

³ Šele čez nekaj let, po zaključku kazenskih postopkov, se bo pokazalo, ali kvantitativno povečanje odkritih kaznivih dejanj gospodarske kriminalitete ni šlo na škodo kvalitete zbranih dokazov. Ob tem kaže upoštevati, da bo kaznivih dejanj v zvezi z nekritimi čeki, ki sedaj še prevladujejo in jih je relativno lažje odkriti, vedno manj, povečal pa se bo delež zlorab plastičnega denarja. Treba pa je poudariti, da je povečano število odkritih dejanj gospodarske kriminalitete v skladu z Usmeritvami in obveznim navodilom za pripravo letnega načrta policije za leto 2006.

strateških dokumentov sicer ne izhaja, da bi morala biti preiskananost višja⁴, na drugi strani pa je tudi res, da se policija, kot izhaja iz poročila o delu za leto 2006, zelo malo usmerja na druge kazalce njene uspešnosti (merjenje strahu pred kriminalom, zadovoljstva oškodovancev, uspešnosti obtožb pred sodiščem in podobno).⁵ Na ta način si zmanjšuje manevrski prostor pri prikazovanju učinkovitosti svojega dela. Še več: če bo še naprej vztrajala pri preiskananosti kot glavnem merilu učinkovitosti, se utegne oddaljiti od nekaterih strateških ciljev, ki so zapisani v strateških dokumentih in jih omenjamo v nadaljevanju.

V skladu z zadnjim srednjeročnim načrtom naj bi posebno pozornost namenila odkrivanju najhujših in novih oblik kriminalitete, kar je zapisano v prvem podcilju. Na prvem mestu se (sicer brez razloga navaja terorizem), nato organizirana in gospodarska kriminaliteta, trgovina s prepovedanimi drogami, pa tudi hujše oblike klasične kriminalitete. Kot vidimo je poudarek je na odkrivanju in ne preiskovanju, kar je po eni strani logično, saj gre za področja kriminala, kjer je črno polje veliko, po drugi strani pa v javnosti pogosto odmevajo novice o neuspešno zaključenih postopkih pri tovrstni kriminaliteti zaradi nezadostnih dokazov. Prav tem očitkom se bo policija v bodočnosti težko izognila.

Kaže se vprašati ali je večje število policijsko preiskanih kaznivih dejanj sploh smotno z vidika delovanja kazenskega pravosodja kot celote. Iz priloge k Resoluciji o preprečevanju in zatiranju kriminalitete izhaja, da je državno tožilstvo v obdobju od leta 2000-2004 sprožilo med štirinajst med in dobrih petnajst tisoč kazenskih postopkov in vložilo 13.500 do približno 14.500 obtožnih predlogov in to ne glede na število kazenskih ovadb.⁶ Z vidika delovanja celotnega kazenskega pravosodja je zato še bolj nujna preusmeritev preiskovalcev na kvalitetnejše zbiranje dokazov, kar velja še zlasti za najodmevnejše zadeve, na podlagi katerih se oblikuje tudi javno mnenje o uspešnosti policije in drugih podsistemov kazenskega pravosodja. Problem večje preorientacije k izboljšanju dokazovanja pa je v težji oceni dodane vrednosti. Bo boljše ocene res dobili policijski preiskovalci, ali pa bodo šle zasluge le državnim tožilcem, česar se bojijo preiskovalci? Prav zaradi tega je dobro sodelovanje in predvsem zaupanje med obema mehanizmoma še bolj pomembno.

POSKUS KRATKE SWOT ANALIZE

V nadaljevanju bomo predstavili kratko SWOT analizo dejavnikov ki imajo kriminalistično strateški pomen. Podrobnejše navajanje vseh podatkov, ki so osnova te analize, bi presevalo dovoljene okvire prispevka, saj poleg »Ocene stanja na področju preprečevanja in zatiranja kriminalitete«, ki je priloga Resolucije o preprečevanju in zatiranju kriminalitete, in že citiranih virih, temelji še na številnih drugih virih.⁷ Gre le za ilustracijo priiročnega orodja za oblikovanje strategije (učinkovitejšega preiskovanja kriminalitete). Seveda je oblikovanje katere koli strategije dinamičen proces, katerega nujni sestavni del je tudi evalvacija. In po potrebi sprememba (pod)ciljev ali strategije.

	prednosti	slabosti
Struktura kriminalitete, storilci	<ul style="list-style-type: none"> visok delež bagatelne premoženjske kriminalitete z malo premoženjsko škodo omogoča neformalno policijsko diskrecijo (vsaj poenostavitve postopkov v fazi prijav in poročanja) zadovoljni oškodovanci premož. kriminalitete s preiskovalci, kljub nizki preiskananosti majhen delež OK 	<ul style="list-style-type: none"> malo podatkov o načinih delovanja (poklicnih) storilcev naraščanje zlorab prepovedanih drog generira naraščanje premoženjske kriminalitete koncentracija premoženjske (urbane) kriminalitete na PU Ljubljana
Delovanje kazenskega pravosodja		<ul style="list-style-type: none"> nezaupanje med preiskovalci in državnimi tožilci sodni zaostanki in dolgotrajni postopki in oprostilne sodbe delujejo demotivacijsko na preiskovalce druge nadzorne institucije (DURS, ATVP, UPPD) imajo težave z učinkovitostjo

⁴ Da mora policija doseči višjo stopnjo preiskananosti kriminalitete je zapisano le v Temeljnih usmeritvah za pripravo srednjeročnega načrta razvoja in dela policije za obdobje od leta 2003 do 2007. Četrty (zadnji) podcilj v okviru glavnega cilja »uspešnega in učinkovitega odkrivanja in preiskovanja kriminalitete omenjenega srednjeročnega načrta je sicer tudi izboljšanje uspešnosti preiskovanja kriminalitete, ki pa se ne povezuje direktno z povišanjem deleža preiskananosti.

⁵ Tovrstni indikatorji se sicer omenjajo v srednjeročnih načrtih, deloma tudi v obeh resolucijah, nanje opozarja tudi stroka, glej npr. Gorenak, 2002, Dvoršek, 2003, Kolenc, 2004, Svetek, 2007.

⁶ Treba je seveda upoštevati časovni zamik med podanimi ovadbami in sproženimi postopki in vloženi obtožnimi akti, toda glede na bolj ali manj konstantno naraščanje kazenskih ovadb, je očitno da ima predstavljajo navedene številke domet državnega tožilstva. To pomeni, da več odkritih kaznivih dejanj pri policiji ne pomeni več sproženih preiskav in obtožnih predlogov. Ob tem niso zanemarljive trudi kapacitete zaporov in ne nazadnje tudi stroški za odkritje in preiskavo enega kaznivega dejanja. S tega vidika pomeni neraziskano kaznivo dejanje oziramo storilec določeno prihranek za državo.

⁷ Glej npr. Jager, 2006, ali Gorenak, 2004 ali Lobnikar, Pagon, 2001.

Družbeno okolje (politika, javnost, mediji)	<ul style="list-style-type: none"> možno je izboljšanje stikov z javnostmi. 	<ul style="list-style-type: none"> preiskovalci se težko privajajo na kritičnost javnosti mediji potencirajo slabosti v policijskem delu politizacija policijskega dela (primer Popovič, Strojani) dokazni standardi v sodstvu se povečujejo več starih ljudi in premožnejših ljudi povečuje strah pred kriminalom
Zahteve na drugih področjih policijskega dela		<ul style="list-style-type: none"> prednost ima uveljavitev shengenskih standardov nadzora zunanje meje poudarek na zagotavljanju prometne varnosti vsiljene pristojnosti prekrškovnih organov
Razpoložljiva sredstva	<ul style="list-style-type: none"> dobro mednarodno sodelovanje usposobljen in opremljen CFP solidna informacijska in analitična podpora zadostna pooblastila 	<ul style="list-style-type: none"> nejasen status CFP nezadostna usposobljenost policistov in kriminalistov (premalo sredstev za izpopolnjevanja) velika fluktuacija kadrov nezadovoljstvo z vrednotenjem dela, nekonsistenten predkazenski postopek odsotnost pravnih osnov za nadzor povratnikov
Organizacijski dejavniki	<ul style="list-style-type: none"> enotna policija omogoča učinkovit boj z OK v lokalno skupnost usmerjeno policijsko delo se uveljavlja v ruralnih območjih (prispeva k zmanjšanju strahu pred kriminalom) 	<ul style="list-style-type: none"> preveč razdrobljen regionalni nivo (različna obremenjenost PU, pomanjkanje specialistov na manjših PU) neustrezna alokacija kadrovske in finančne virov nezadovoljstvo z vodenjem, težnje po egalitarnosti (nagrajevanja) ustvarjajo napetosti med obema vejama policije
	priložnosti	nevarnosti
Članstvo v EU	<ul style="list-style-type: none"> še hitrejšo pridobivanje novih znanj in izkušenj ob pomoči tujih preiskovalcev možnost sofinanciranja tehnične opreme s sredstvi EU SIS bo omogočil hitrejšo izmenjavo informacij Sprostitev resursov po vstopu Hrvaške v EU 	<ul style="list-style-type: none"> lahak dostop storilcev, ki delujejo na zahodu zaradi odprtih meja, Euro predstavlja več privlačnih tarč za storilce (nove oblike kriminalitete) predsedovanje EU bo zmanjšalo preiskovalno delo socialna neenakost spodbuja kriminal
Dvig profesionalizacije, organizacijske prilagoditve	<ul style="list-style-type: none"> koalicijska pogodba predvideva večji delež sredstev za izpopolnjevanja in usposabljanja oblikovanje interdisciplinarnih preiskovalnih skupin na državni ravni izboljšanje kriminalističnega obveščevalnega dela možna reorganizacija skupin za opravljanje oglede (več najdenih sledov) večji poudarek na uvajanju menedžmenta neprofitnih organizacij 	<ul style="list-style-type: none"> težnja po pretiranem nadzoru (policije) zmanjšuje kreativnost beg najboljših kadrov v manj izpostavljene službe.

V strnjeni tabeli prikazani dejavniki, ki predstavljajo potencialne slabosti in prednosti preiskovalcev, nakazujejo možnosti izkoriščanja »notranjih rezerv« pri učinkovitejšem preiskovalnem delu. Nekaterih slabosti ki izhajajo neustrezne organiziranosti regionalnega nivoja (za kar ni kriva policija), ki ima za posledico nekompetentnost tamkajšnjih preiskovalcev za preiskovanje kompliciranih primerov, je mogoče nevtralizirati z oblikovanjem »ad hoc«

delovnih skupin na državnem nivoju.⁸ Preslabo usposobljenost, ki ima za posledico premalo strokovno delo pri odkrivanju kaznivih dejanj je mogoče nadomestiti z dodatnimi izpopolnjevanji. Tu kaže izkoristiti možnosti sofinanciranja ali drugih oblik pomoči EU in obljub vlade. Drug način odprave slabe usposobljenosti predstavlja morebitna reorganizacija strokovnih opravil (npr. drugačnem pristopu pri iskanju sledov na kraju kaznivega dejanja). Podobno velja za probleme pri vodenju, na kar opozarjajo posamezne domače raziskave. Stike z mediji se tudi da izboljšati, kar lahko vpliva k boljši podobi policije v javnosti, kar se povezuje tako na ocenjevanje dela policije kot na sodelovanje javnosti v kompliciranih preiskavah. Izboljšanje nekaterih podpornih dejavnosti preiskovalnega dela je možno s preusmeritvijo strateško manj pomembnih kadrov. Izboljšanje zaupanja med obema vejama policije in z državnim tožilstvom se da okrepiti z uvajanjem različnih mehanizmov zaupanja.⁹

Seveda se morajo preiskovalci zavedati tudi morebitnih nevarnosti, ki jih prinašajo novi kriminogeni potenciali. Prav ti lahko vplivajo bodisi na padec preiskavnosti, povečanje strahu pred kriminalom, ali zmanjšanje ugleda policije v javnosti. Strategija oziroma strateško razmišljanje je zato potrebno za pravočasno reagiranje na potencialne spremembe. Kreativno reševanje strateških problemov upošteva vse štiri elemente, ki sestavljajo SWOT analizo. Na zahodu poskušajo med drugim razviti celo nekakšne modele za zgodnje obveščanje, ki naj bi zmanjševali prednost kriminalcev pri uporabi novih tehnologij. Prav zato se namesto policijskega boja s kriminalom vedno bolj uveljavlja sintagma upravljanje s kriminalom. Tudi za to je potrebna strategija. Nekatere prednosti, ki smo jih omenili v kratki SWOT analizi slovenski policiji omogočajo, da se lahko izogne neprijetnim trendom. Ob tem se ne kaže ubadati z možnostjo večje preiskavnosti kriminalitete, svoje aktivnosti pa prilagoditi drugim kazalcem uspešnosti policijskega dela (zagotavljanje občutka varnosti, kar je druga stran strahu pred kriminalom, zadovoljstva oškodovancev s policijskim preiskovalnim delom in zadovoljstva javnosti s preventivnim policijskim delom.

ZAKLJUČEK

Na podlagi analize strateško relevantnih dejavnikov lahko strateške ukrepe učinkovitejšega policijskega odkrivanja in preiskovanja kriminalitete razvrstimo v naslednje tri stebre:

- ukrepi, ki so usmerjeni na zunanje okolje (javnost, oškodovanci, potencialne žrtve, lokalna skupnost) in posledično drugačen prikaz uspešnosti dela,
- ukrepi, ki so usmerjeni na izboljšanje notranje organizacije preiskovalnih aktivnosti (poenostavitev postopkov pri bagatelni kriminaliteti, delo na kraju kaznivega dejanja, interdisciplinarni preiskovalni timi na državnem nivoju, izboljšanje logistične podpore, oblikovanje prioriteta CFP) in organizacijske kulture (krepitev »Mi občutkov«, krepitev zaupanja med obema vejama policije in z državnim tožilstvom),
- ukrepi za izboljšanje usposobljenosti in opreme preiskovalcev (prerazporeditev sredstev za dodatna usposabljanja, izkoriščanje možnosti sofinanciranja s strani EU).

LITERATURA

1. Dvoršek A. (2004). Domet policijskih preiskav v Sloveniji, Dnevi varstvoslovja, Bled 2004, FPVV, Zbornik posveta (CD).
2. Dvoršek A. (2007). Ali lahko sodna policija omili probleme dokazovanja v hujših kazenskih zadevah?, Zbornik posveta Problemi dokazovanja v zahtevnih kazenskih postopkih, PF in FVV Uni-Mb, Maribor, s. 95-104.
3. Furlan H. (2007). Uspešnost policijskega preiskovanja kaznivih dejanj, Pravna praksa 5.4., s. 19-22.
4. Gerjevič A. (2006). Reorganizacija ogledov kaznivih dejanj kot možni element učinkovitejše strategije preiskovanja premoženjske kriminalitete, spec. naloga, FVV.
5. Gorenak V. (2004). Zadovoljstvo policistov in kriminalistov pri delu kot eden izmed dejavnikov uspešnosti policije, revija za kriminalistiko in kriminologijo, 3, s. 266-274.
6. Iz koalicijske pogodbe (2004). Notranje zadeve, Slovenska uprava, 5, s. 11-14.
7. Jager M. (2006). Analiza učinkovitosti policijskega preiskovanja kaznivih dejanj z upoštevanjem razvoja kriminalistične stroke in dokaznih standardov kazenskega postopka, Inštitut za kriminologijo, Ljubljana
8. Kanduti B. (2007). Možnosti normativnih sprememb za učinkovitejše preiskovanje in dokazovanje kaznivih dejanj, Zbornik posveta Problemi dokazovanja v zahtevnih kazenskih postopkih, FVV in PF Uni-Mb, s. 119-130.
9. Kolenc T. (2004). Smo uspešni v boju zoper kriminal? Slovenska uprava, 5, str. 35-37.
10. Lobnikar B., Pagon M. (2001). Pojavnost in vzroki občutenja frustracije med slovenskimi policisti, Zbornik Dnevi varstvoslovja, FVV, s. 607-620.
11. Poročilo o delu policije 2006 (2007). www.policija.si
12. Resolucija o preprečevanju in zatiranju kriminalitete (2006). EVA:2005-1711-0043
13. Resolucija o nacionalnem programu preprečevanja in zatiranja kriminalitete – predlog za obravnavo (2006). EVA:2006- 1711-0008.

⁸ Podoben predlog zagovarja tudi državno tožilstvo, glej npr. Furlan, 2007:19-22.

⁹ V zvezi s tem glej več npr. Dvoršek, 2007 in tam navedene vire.

14. Smith R.J.(1994). Strategic management and planning in the public sector. London, Longman Information and reference.
15. Srednjeročni načrt razvoja in dela slovenske policije za obdobje 1997-2002. (1997). MNZ RS.
16. Srednjeročni načrt razvoja in dela slovenske policije za obdobje 2002-2007 (2002). MNZ RS.
17. Svetek S (2007). Kazalci uspešnosti in učinkovitosti dela policije na področju kriminalitete, Revija za kriminalistiko in kriminologijo, Ljubljana, 58, 1, s.20-36.
18. Tavčar M.(2005). Strateški management neprofitnih organizacij, Fakulteta za management, Koper.

O AVTORJU

Anton Dvoršek, doktor kazenskopravnih znanosti, docent za kriminalistiko, Fakulteta za varnostne vede.